

Van in de Samariakloof heb je zicht op de berg Gingilos (2080 m). Van de bijna 40 tweeduizenders van de Lefka Ori (witte bergen) wordt de Gingilos wegens het fantastische uitzicht , vanop de top, het meest bezocht.

De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. Op sommige plaatsen zijn de wanden meer dan 500 m hoog.

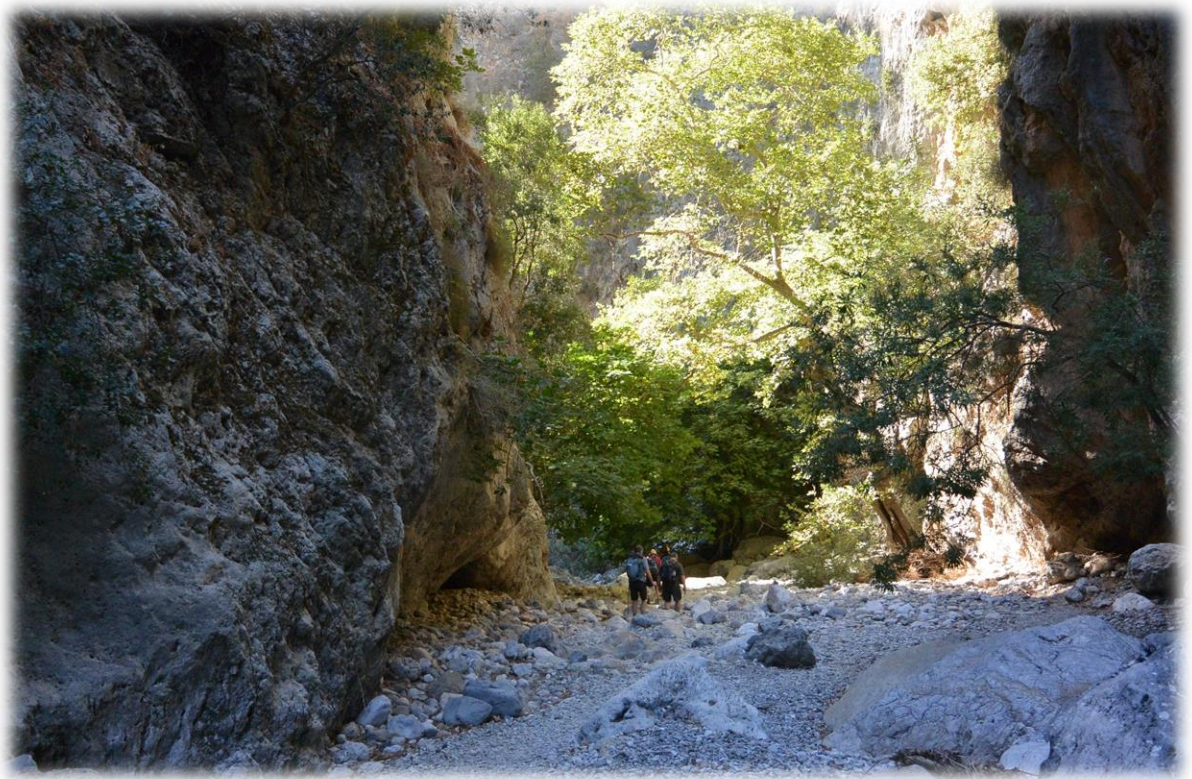
Elke ochtend om 06.00 uur beslist de overheid of ze al dan niet de kloof zullen openstellen voor het publiek. Bij het minste vermoeden dat er een onweer kan plaatsvinden blijft de kloof gesloten. De kloof blijft ook gesloten wanneer de zee te woelig is en de ferry's mogelijks niet aanmeren in Agia Roumeli, het eindpunt van de Samaria-kloof.

Op regelmatige plaatsen is er een hulppost die tevens over een lastdier beschikken om eventuele gekwetsten uit de kloof te brengen.

Het riviertje van de Samariakloof levert het drinkwater voor het dorp op het einde van de kloof, Agia Roumeli.

De weerkundige dienst van Kreta volgt het weer op van minuut tot minuut. Als er zich toch plots een onweer ontwikkelt in de buurt van Kreta wordt de Samaria-kloof meteen

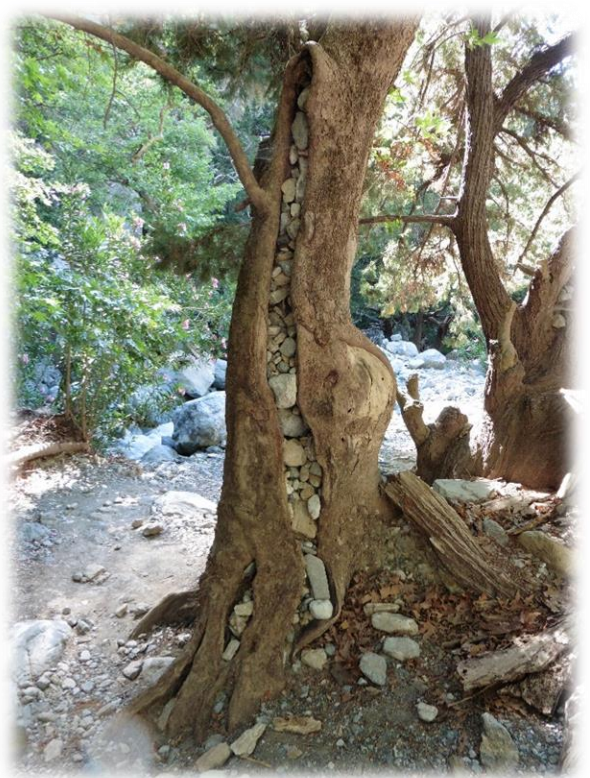
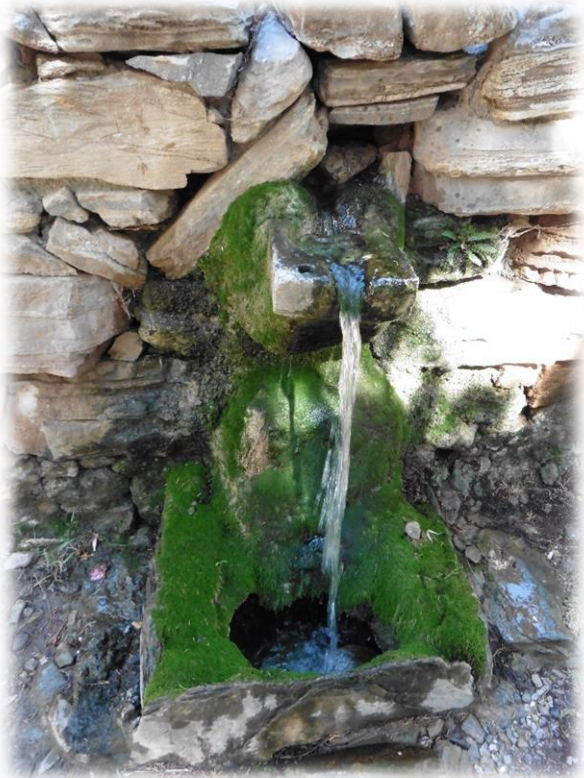
geëvacueerd. Eerst worden de mensen die zich in de buurt van de IJzeren Poort bevinden naar hoger gelegen gebied gebracht. Als er boven de kloof een onweer uitbarst dan stijgt het waterpeil zienderogen, meters hoog, ter hoogte van de IJzeren Poort.

Ook in de Samaria-kloof heb je regelmatig een kapelletje dat toegankelijk is voor het publiek. Maar alle interieuren lijken wel wat op elkaar.

Op regelmatige plaatsen kom je een bronnetje tegen met drinkbaar water. De foto rechts onder, is duidelijk een steeneik.

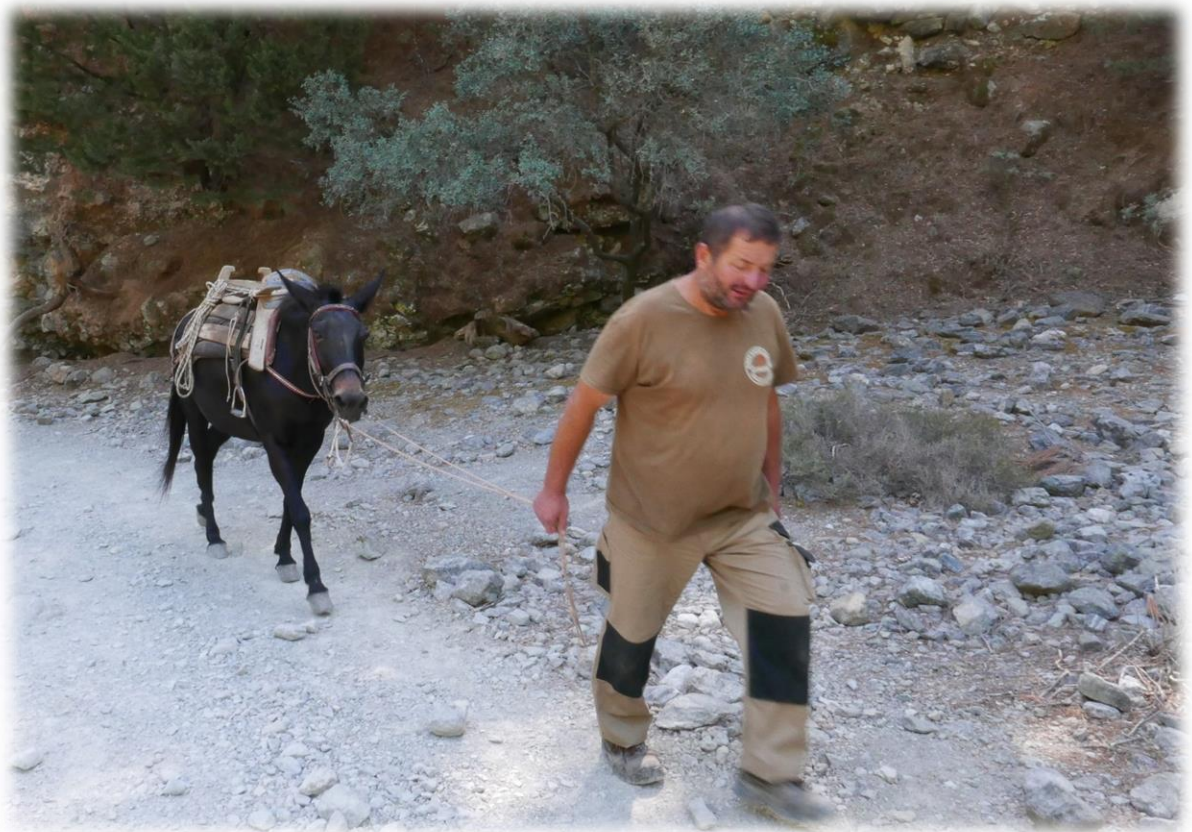
Ongeveer halverwege de kloof komen we in het oude, niet meer bewoonde dorp, Samaria. Het kerkhof is er nog steeds.

Er leven geen mensen meer in het spookdorpje Samaria. In 1965 zijn hier de laatste bewoners vertrokken.

De Samaria-kloof is open van 1 mei tot half oktober. In de wintermaanden is de kloof gesloten. Boven ligt er immers sneeuw en in de rivierbedding is er dan te veel water.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog wist de Griekse regering op voorhand dat de Duitsers hun land gingen binnenvallen. De tactiek van de Duitsers bestond er in om meteen alle havens te bezetten zodanig dat ze de regeringsleden konden arresteren. De voltallige Griekse regering

wist echter te ontsnappen via de Samaria-kloof. In Agia Roumeli stond er een Engelse onderzeeër hen op te wachten en werd de Griekse regering overgebracht naar Engeland.

De Samaria-kloof is zo'n 14 miljoen jaar geleden ontstaan. Door erosie werd de kloof steeds dieper. In 1962 is de Samariakloof tot nationaal park bestempeld, vanwege de bijzondere planten en zeldzame dieren. (zoals de bedreigde Kri-Kri-geit).

De boer kan hier geen tractor gebruiken. Hij werkt hier nog op de aloude manier. Maar ik zie een doos van Zanusi, zou het misschien een bestelling zijn van Bol.com of van Coolblue?

Als men op internetforums gaat kijken dan leest men verschrikkelijke verhalen over de Samaria-kloof. Evenwel is deze wandeling niet zo moeilijk als velen beweren. Aan de schoenen en de wandeluitrusting kan je zien dat veel van deze mensen die de kloof afdalen geen echte wandelaars zijn maar zwembadtoeristen die dan op het einde van hun verlof de

Samaria-kloof willen afdalen omdat nu eenmaal iedereen het doet. Het zijn uiteraard die mensen die onderweg in de problemen komen. Van onze groep heeft niemand problemen gehad. Behalve Francis had wat last aan een voet.

Het smalste gedeelte noemt men de IJzeren Poort maar daar is nooit een poort geweest en niemand weet nog vanwaar deze benaming afkomstig is. Op deze plaats is de kloof minder dan 4 m breed.

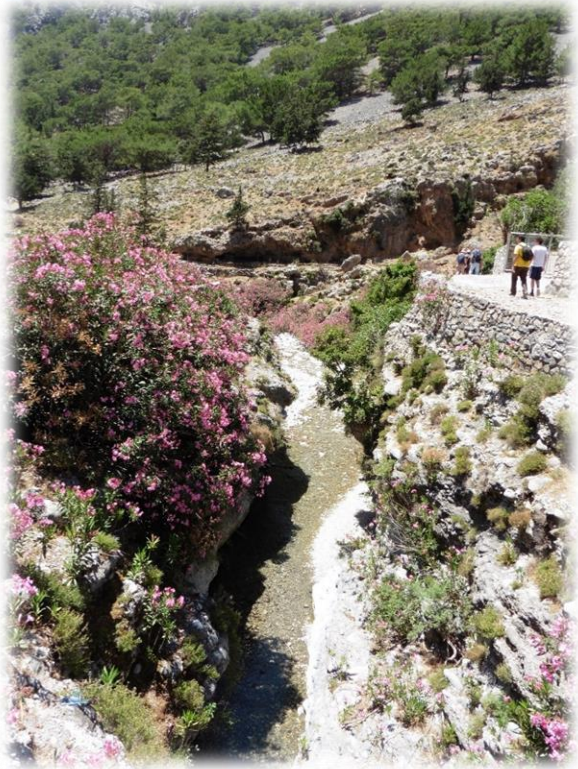

Ons taxibedrijf is in handen van de Kretenzer Giorgos maar hij is gehuwd met de Nederlandse Corinne. De dag dat we de wandeling door de Samaria-kloof willen doen, belt Corinne om 07.00 uur naar de weerkundige dienst zodat we er zeker van zijn dat de kloof open is.

In de Libische Zee zwemmen pijlinktvissen, zwaardvissen, octopussen, kreeften, dolfijnen, dwergpotvissen en vinvissen. De vinvis (een soort walvis) is de grootste vis die men er aantreft. De vinvis kan tot 26 m lang worden en weegt 30 tot 80 ton. Er leven ook twee haaiensoorten, de grootoogvoshaai, die totaal ongevaarlijk is voor de mens en de haringhaai. Deze laatste is wel gevaarlijk voor de mens al zijn aanvallen zeer uitzonderlijk. Als er al eens

een mens wordt aangevallen dan is het een duiker in diepere wateren. Uiteraard zijn er nog tientallen andere soorten, kleinere, vissen die men er aantreft.

Agia Roumeli lag vroeger dicht bij de kloof maar men heeft het dorpje verplaatst omdat het te veel last had van overstromingen. In het oude dorp vinden we wel nog restanten van gebouwen en voertuigen terug.

Gemiddeld 3.000 mensen dalen per dag de kloof af . De Samariakloof is sedert 1962 een Nationaal Park. Het is de langste bewandelbare kloof van Europa. De Gorge du Verdon (Frankrijk) is nog iets langer maar deze kloof is niet helemaal begaanbaar.

Je komt van alle schoeisels tegen maar ik heb er ooit één gezien die het deed op blote voeten. Met zoveel volk in de kloof is het onmogelijk om als groep samen te blijven. Elke deelnemer mag dan ook de kloof afdalen op zijn eigen tempo. Verloren lopen kan je er niet, er is maar één weg. Ik blijf bij de laatsten.

Aan het einde van de kloof komen we aan het dorpje Agia Roumeli. Dit dorp is enkel te voet bereikbaar via de kloof of per boot.

Als je aan het einde komt van de kloof dien je nog ongeveer 2 km te stappen tot de haven. Voor 2 euro brengt een shuttle u tot daar mocht dat nodig zijn. Ditmaal heb ik hier ook

gebruik van gemaakt samen met Francis. Francis had immers wat last aan een voet door overbelasting.

Om 17.30 uur is er een ferry die naar Sougia vaart maar wij hebben afgesproken met kapitein Yiannis die ons naar Sougia brengt. Ik heb ooit zijn boot eens geschilderd en heb hem dit schilderijtje gegeven. Het schilderijtje ligt nu te pronken op een doekje in zijn boot.

Hoog boven op een berg in Agio Roumeli staan nog de restanten van een Venetiaans fort.

Met onze privéboot komt Kapitein Yiannis ons halen op het afgesproken uur. Men kan ook met de veerboot naar Sougia maar daar kunnen 1.500 mensen op zitten waarbij zowat de helft dient recht te staan.

Woensdag 6 oktober 2021

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Figoe kloof en de Agia Irini kloof
Afstand : 12 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 600 m
Duur : 5 uur

Elke ochtend kunnen we genieten van een heerlijk ontbijt bij Wanda. Er is steeds vers geperst fruitsap, koffie en thee. Het ontbijt is variërend. De ene dag zijn het croissants, de andere dag yoghurt, brood, pannenkoeken of andere zaken.

Reeds vroeg in de ochtend zit er al iemand op een terrasje op een bouzouki te spelen. Men speelt er vooral rebetiko muziek op. Het restaurant van Wanda heet Rebetiko omdat zij vroeger vrienden had die, bij hen, rebetiko muziek speelden. Rebetiko is een soort Griekse volksmuziek.

Een boerin komt naar haar geiten kijken. Op algemene vraag van de groep hebben we bij Wanda eens geit gegeten en iedereen vond het zeer lekker.

Vandaag doen we twee kloven. Eerst doen we de Figou-kloof. Deze kloof geeft uit op de Agia Irini-kloof die we dan ook maar meepikken.

In Agia Irini moeten we eerst over de oude brug die gebouwd werd rond 1850.

Het duurt niet lang of we zien enkele vale gieren boven onze hoofden zweven. De vale gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m. De vale gier rust en broedt op en langs steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van runderen en andere grote dieren. De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen.

Behalve vale gieren zitten er in Kreta ook Lammergieren, maar die hebben we niet gezien. Lammergieren hebben een bruine kop en een witte borst. Evenwel heeft de lammergier de gewoonte om zijn witte borst bruin te maken met klei. De lammergier kan beenderen tot 18

cm doorslikken. Grotere beenderen laat hij vallen vanop grote hoogte. In de 20ste eeuw was de lammergier bijna uitgestorven omdat er veel werd op gejaagd omdat men dacht dat de lammergier lammetjes en zelfs kinderen op at, wat helemaal niet waar is. De laatste jaren neemt hun aantal in Europa af doordat de boeren hun dode dieren niet langer meer mogen laten liggen op hun landerijen, dit in verband met de gekke koeienziekte.

In deze kloof staan een aantal rare bomen. Er is een dikke tak waar je een eenhoorn kan inzien, met wat verbeelding uiteraard.

De Agia Irini kloof start op een hoogte van 600 m in het dorpje Agia Irini en mondt uit in de zee bij Sougia. Het laatste gedeelte van de kloof is echter niet begaanbaar. Ook hier passeert de E4 die deels over oude Romeinse paden loopt. De Romeinen hadden immers een weg aangelegd van Omalos naar Lissos. We lopen dus deels over paden die al meer dan 2.000 jaar bestaan.

Ook hier terug een merkwaardige boom. Zijn wortels rusten op rotsige bodem en zoeken vandaar naar water in de grond. De stam rust eigenlijk op de wortels.

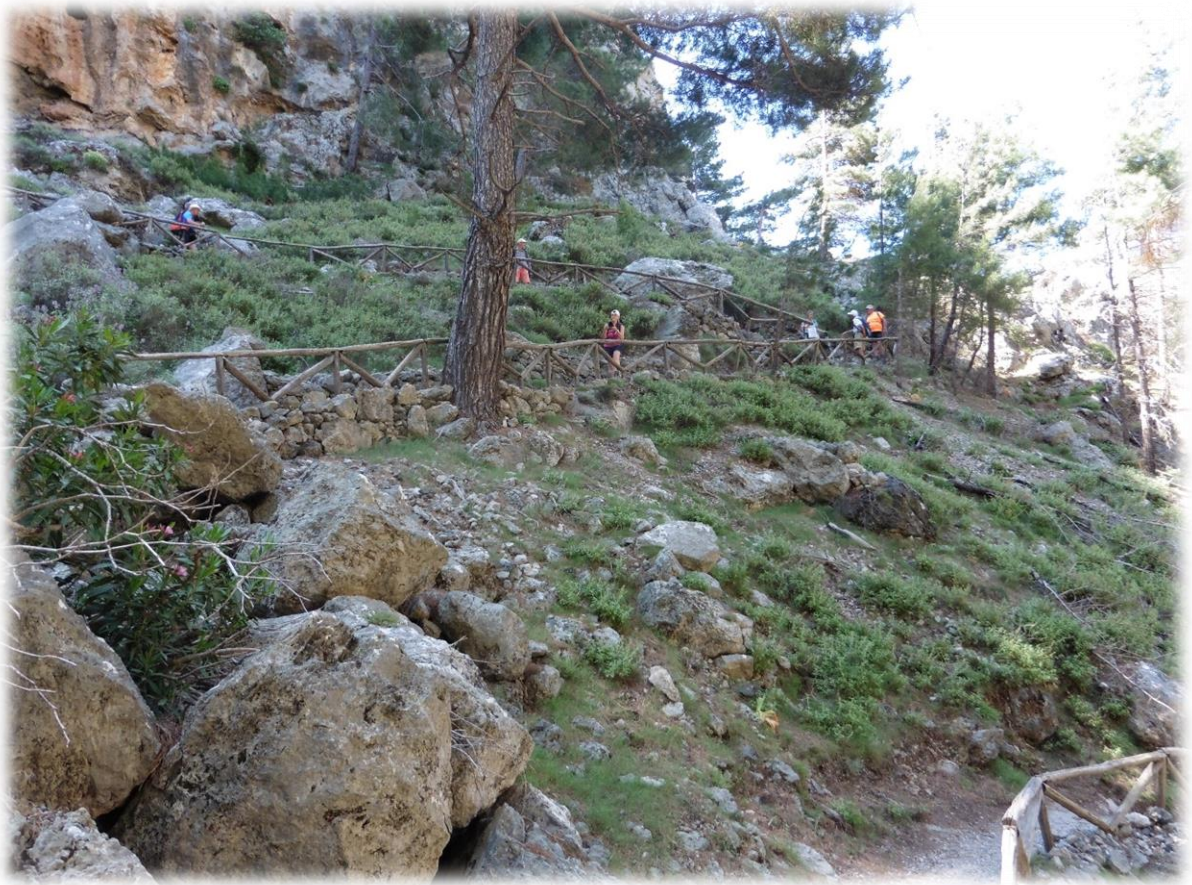
De onderste foto ligt niet op zijn kant. De boom is horizontaal gegroeid in een inkeping van de rotswand.

De Figou-kloof mondt uit in de Agia Irini-kloof. Agia Irini betekent Heilige Irene. Met haar jungleachtige vegetatie en oleanderbosjes in de bovenloop en diverse engten verder kloofafwaarts is deze kloof een waar paradijs voor wandelaars.

De kloof zelf heeft een lengte van 11 km, waarvan 7 km begaanbaar is, en mondt uit in de Kretenzische Zee in Sougia. Evenwel zijn de laatste 4 km van de kloof niet begaanbaar.

Men heeft mij gezegd dat er hier in rotsspleten de vuurwerkplant zou groeien en aan de oevers van de beek zou ik slangenwortel, anemoon en cyclamen moeten zien. Cyclamen en anemonen ken ik maar de rest niet. Het zullen wel mooie plantjes zijn.

Een vijgenboom (plant) groeit op de rotswand. Er hangen zelfs vijgen aan.

Door de kloof dient men zich een weg te zoeken van de ene rode bol naar de andere.

In de winter is deze kloof niet begaanbaar en staat ze vol water. Na de winter wordt de kloof terug opgeruimd zodat ze terug min of meer begaanbaar wordt.

We verlaten de Agia Irini-kloof ter hoogte van de bar Oasis waar we een terrasje doen. De taxi's komen ons daar halen maar een aantal van de groep doet de laatste 5 km te voet langs het asfalt.

We komen voorbij een kapel waar er slechts één graf naast staat. Het is van een rijke familie uit de buurt die voor hun dierbaar overleden familielid een kapel hebben gebouwd.